

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 2T/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010380
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Willantová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2019:1519010380.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V samosudcom JUDr. Ivetou Willantovou na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2019 v Bratislave takto

rozhodol:

obv. N. D., nar.XX.XX.XXXX/XXXX v I., trvale bytom K. námestie č. XXXX/X, D., t.č. v ÚVVA ÚVTOS Bratislava

sa uznáva vinným, že
obvinený N. D.

- si neplní pravidelne a včas svoju zákonom stanovenú vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi A. I. D., narodený XX. XX. XXXX, hoci z ustanovenia § 62 zákona o rodine vyplýva, že každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa, ku ktorej bol zaviazaný aj na základe rozsudku vydaného Okresným súdom Bratislava IV pod číslom konania 13P 122/2015-40 zo dňa 16. 11.2015, právoplatný dňa 03. 11. 2015 a vykonateľný dňa 16. 11. 2015, povinnosťou prispievať na výživu maloletého A. I.iastkou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred na účet Detského domova PETO n.o. so sídlom v Bratislave, Prokopova 45, kde je maloletý A. I. v ústavnej starostlivosti, v dôsledku čoho obvinenému vznikol dlh na bežnom výživnom voči maloletému A. I. počínajúc dňom právoplatnosti rozsudku od mesiaca november 2015 vrátane do mesiaca jún 2017 vrátane dlh spolu vo výške 515,47 Eur, od mesiaca júl 2017 vrátane do mesiaca jún 2018 vrátane dlh spolu vo výške 327,84 Eur a od mesiaca júl 2018 vrátane do mesiaca apríl 2019 vrátane dlh spolu vo výške 280,08 Eur, čím N. D. vznikol na výživnom celkový dlh na maloletého syna A. I. spolu vo výške 1124,11 Eur,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l/ , § 37 písm. m/ § 38 ods. 2 , ods. 3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 16/ šesťnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. sa pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 285 písm. f) Tr. por. sa obžalovaná X.V., nar. XX.XX.XXXX v Q. K., trvale bytom D. -Q., t.č. v ÚVV a ÚVTOS Bratislava v inej trestnej veci spod obžaloby Okresného prokurátora pre Bratislavu V, sp.zn. 4 Pv 62/2019 zo dňa 19.06.2019 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

1. obvinená X. F. si neplní pravidelne a včas svoju zákonom stanovenú vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi A. I. D., narodený 12. 03. 2009, hoci z ustanovenia § 62 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších zákonov (ďalej len „zákon o rodine“) vyplýva, že každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa, ku ktorej bola zaviazaná aj na základe rozsudku vydaného Okresným súdom Bratislava IV pod číslom konania 13P 122/2015-40 zo dňa 16. 11. 2015, právoplatný dňa 03. 11. 2015 a vykonateľný dňa 16. 11. 2015, povinnosťou prispievať na výživu maloletého A. I. čiastkou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred na účet Detského domova PETO n.o. so sídlom v Bratislave, Prokopova 45, kde je maloletý A. I. v ústavnej starostlivosti, pričom obvinená uhradila oprávnenému výživné na maloletého A. I. za obdobie od 27. 10. 2017 do 22. 05. 2019 spolu vo výške 133,26,- Eur, v dôsledku čoho obvinenej vznikol dlh na bežnom výživnom voči maloletému A. I. počínajúc dňom právoplatnosti rozsudku od mesiaca november 2015 vrátane do mesiaca jún 2017 vrátane dlh spolu vo výške 515,47 Eur, od mesiaca júl 2017 vrátane do mesiaca jún 2018 vrátane dlh spolu vo výške 327,84 Eur a od mesiaca júl 2018 vrátane do mesiaca august 2018 vrátane dlh spolu vo výške 56,16 Eur, čím X. F. vznikol na výživnom celkový dlh na maloletého syna A. I. spolu vo výške 766,21 Eur,

2. obvinená X. F. neplní pravidelne a včas svoju zákonom stanovenú vyživovaciu povinnosť voči svojej maloletej dcére C. F., narodená XX. XX.XXXX, hoci z ustanovenia § 62 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších zákonov (ďalej len „zákon o rodine“) vyplýva, že každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa, ku ktorej bola zaviazaná aj na základe rozsudku vydaného Okresným súdom Bratislava IV pod číslom konania 13P 122/2015-40 zo dňa 16. 11. 2015, právoplatný dňa 03. 11. 2015 a vykonateľný dňa 16. 11. 2015, povinnosťou prispievať na výživu maloletej C. čiastkou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred na účet Detského domova PETO n.o. so sídlom v Bratislave, Prokopova 45, kde je maloletá C. v ústavnej starostlivosti, pričom obvinená uhradila oprávnenému výživné na maloletú C. za obdobie od 27. 10. 2017 do 22. 05. 2019 spolu vo výške 133,26,- Eur, v dôsledku čoho obvinenej vznikol dlh na bežnom výživnom voči maloletej C. počínajúc dňom právoplatnosti rozsudku od mesiaca november 2015 vrátane do mesiaca jún 2017 vrátane dlh spolu vo výške 515,47 Eur, od mesiaca júl 2017 vrátane do mesiaca jún 2018 vrátane dlh spolu vo výške 327,84 Eur a od mesiaca júl 2018 vrátane do mesiaca august 2018 vrátane dlh spolu vo výške 56,16 Eur, čím X. F. vznikol na výživnom celkový dlh na maloletú dcéru C. spolu vo výške 766,21 Eur,

o s l o b o d z u j e, pretože zanikla trestnosť činu.

O d ť o v o d n e n i e

Súd na hlavnom pojednávaní po vyhlásení obžalovaného N. D. , že sa cíti byť vinným zo žalovaného skutku podľa § 257 ods. 1 písm b) Tr.por. so súhlasným stanoviskom prokurátora prijal jeho vyhlásenie a v zmysle ustanovenia § 257 ods. 7 rozhodol, že dokazovanie o skutkových zisteniach sa nevykoná a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd oboznámil listinné dôkazy a to odpis z registra trestov a správu z priestupkového referátu.

Obžalovaný N. D. bol podľa odpisu z registra trestov jedenásťkrát súdne trestaný v priebehu rokov 1995-2019. V dvoch prípadoch platí fikcia neodsúdenia. Priestupkovo bolo od roku 2015 doposiaľ dvanásťkrát, prevažne pre porušenia zákona o ochrane nefajčiarov.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest má predovšetkým základnú funkciu - represívnu (zabránenie v novej trestnej činnosti), ďalej výchovnú funkciu, pričom sa kladie dôraz aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom páchatela.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd zhodnotil všetky zásady ukladania trestu pri zabezpečení individuálnej a generálnej prevencie, zohľadnení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, osobu páchatela - jeho doterajšie odsúdenia, okolnosti prípadu motívu obvineného, jeho pohnútku a spôsobený následok, postoj obžalovaného k spáchanému skutku, možnosti jeho nápravy vo všetkých súvislostiach a má za to, že z hľadiska všetkých rozhodných skutočností, z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie, na nápravu obžalovaného bude potrebné pôsobiť trestom nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktorý mu súd uložil v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov. Súd vyhodnotil existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle ust. § 36 písm. l) a písm. n) Tr.zák. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu.

Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr.zák., t.j., že páchatel (obžalovaný) napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr.por.). Obžalovaný v danom prípade urobil vyhlásenie podľa § 257 písm. b) Tr.por. - súd na základe takéhoto vyhlásenia na hlavnom pojednávaní dokazovanie vo veci viny nevykonával.

Práve v súvislosti s riešením predmetnej otázky nemožno prehliadnuť, že v súdnom konaní podľa § 257 ods. 5 Tr.por., po priznaní viny páchatelom (obžalovaným) sa postupuje primerane podľa ustanovení § 333 ods. 3 písm. h) Tr.por., t.j. že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr.por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“ čím - pri kladnej odpovedi - aj de iure napĺňa podmienku uvedenú v § 36 písm. n) Tr.zák.

Obžalovaný svojím vyhlásením - že je vinný pred súdom urýchlil celé súdne konanie, čím výrok o jeho vine a právnom posúdení skutku sa stali, bez zbytočných prieťahov súdneho konania, právoplatným.

Práve vyhlásenie, že je vinný - ako to bolo i v danom prípade - je už neodvolateľné - a v tom rozsahu ani nemožno obžalovaným napádať výrok o vine urobený na podklade takého vyhlásenia ani odvolaním, ani dovolaním okrem dovolacieho dôvodu, ak by závažným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Preto súd zastáva názor - že keďže ide o vysoký prelom (v ponímaní, že obžalovaný si je vedomý vážnosti - dôležitosti a následného dopadu takéhoto vyhlásenia pre ďalšie dokazovanie) - v prípade jeho vyhlásenia - i keď pred súdom musí súd akceptovať túto skutočnosť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr.zák. (a to vzhľadom práve na kontradiktórnosť konania).

Predmetnú poľahčujúcu okolnosť nemožno preto podmieňovať tým, že musia byť splnené aj iné formy napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti, napr. poskytnutie relevantných a verifikovaných informácií o trestnom čine a okolnostiach jeho spáchania, o dôkazoch a podobne.
(UZNESENIE NS SR 4 Tdo 63/2016)

Obžalovaný si uvedomil nesprávnosť svojho protiprávneho konania, ktorého sa dopustil. Lútosť z jeho strany nebola formálna, ale vychádzala z jeho vnútorného presvedčenia.

Priťažujúcou okolnosťou vo vzťahu k obžalovanému bola skutočnosť, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr.zák.).

Súd v predmetnej veci poukazuje na odpis registra trestov.

Obžalovaný bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák) z dôvodu, že tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa názoru súdu takáto výmera a druh trestu splní svoj účel, je zákonný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.